

Midnattsropet

A black and white photograph of a car body on an assembly line. The car is tilted upwards, and its front end is visible. In the background, several workers are visible, including a woman in a light-colored shirt and a man in a dark shirt. The scene is industrial, with various mechanical parts and tools visible.

Nr 4 • 1975 • årgång 15 • pris 1,80

Maramata • Du vår Herre kom!

**Församlingen
inför
världskrisen**

se sid 4

Wesleykyrkan i kvarteret Hoppet Maranatas församlingshem

— Ett rivningshus går lika bra

□ Jag vet inte om det ligger någonting i det att maranatavännerna på den ena platsen efter den andra alltid får tag i ett rivningshus som man går in för att rusta upp.

— Vi har ingen avsikt att bygga något lyxtempel, som skall stå sig i alla tider, säger vännerna i Göteborg. Och visst går det lika bra att göra i ordning ett äldre hus till en ändamålsenlig och gedigen lokal, som kan fylla alla behov.

I Göteborg har man fått tag på f.d. Wesleykyrkan, som av de förra invånarna ansetts alltför ålderstigen för att kunna hänga med i de moderna svängarna. I kvarteret Hoppet i Majorna, inklämd mellan arbetarlängorna och hamnbebyggelsen ligger den, en rundformad och tornförsedd stenbyggnad, prydd med spetsbågade fönster av ornamenterat glas. Lokalen ligger på andra våningen, dit man kan komma upp genom en lång slingrande kyrktrappa. Nere vid gatan är flera affärer inrymda, bl.a. lustigt nog en affär som säljer väskor och träskor. Huset är rivningshotat, men tio år till skall i alla fall kyrkan få stå kvar innan byggnadssanerarna släpps loss för att få tillfredsställa sin rivningslust.

Arbetet med att göra i ordning huset har

nu pågått en tid. Man har hunnit med att ställa i ordning den lilla samlingssalen, och Tage Johansson, som guidade oss, berättade med förtjusning om hur man vid årsskiftet började mötesverksamheten med att en hel skara från Västsverige samlades här till nyårsvaka och gemenskapshögtid. Numera är alla väckelsemöten förlagda hit.

— När själva möteslokalen blir klar, ämnar vi inreda det här rummet till servering i anslutning till köket intill, säger Tage och visar hur man tänker placera borden och sätta upp belysning.

Vännerna i Göteborg får ett ganska rejält utrymme, när lokalen blir färdig. Känslan av rymd och öppen himmel kommer att tillfredsställas på alla sätt, därför att det är säkert gott och väl 10 meter högt i tak.

Just nu pågår arbetet för fullt med att sätta upp gipsplattor efter väggar och tak. För att hinna med är man här så ofta man kan, och långt in på nätterna kan det ibland lysa från den tillfälliga snickarverkstaden.

— Det skall bli roligt att få inbjuda till invigning sedan och till en bibelstudievecka som Arne Imsen lovat komma och leda. Den kommer att hållas 9—13 april.

Och vi på Midnattsropet låter som sig bör inbjudan gå vidare till allt Guds folk. □

Gustaf

Göteborgs rapport Folke Jakobsson

□ 2 Kor. 2:14 "Men Gud vare tack, som i Kristus alltid för oss fram i segertåg och genom oss allestädes utbreder hans kunskaps vällukt!" Med de orden vill jag tala om vad Gud gjort och gör bland Maranatavännerna här på västkusten. Efter Malmköpingsveckan 1974 stod det klart för oss, nödvändigheten av ett eget församlingshem eller hus för att kunna närma oss Apostlagärningarnas gemenskapsideal. Vi bad, prisade Gud och vändades. Jag (undertecknad) och Sven-Åke Asplund marscherade till fastighetskontoret, och träffade samman med en religiös höjdare, som var fullständigt likgiltig för våra anspråk och önskingar.

Kvarteret Hoppet

Förslaget, vi fick, var ekumeniskt samarbete med Linneakyrkan. Vi fortsatte till Göta Leijons fastighetskontor. Nu har 5 månader gått sedan dess, och vi står mitt i reparationsarbete i kvarteret Hoppet,

Vi reparerar utan fackfolk men med Jesu glädje

Det är inget litet projekt göteborgsungdomarna tagit ansvaret för. Det gäller ingenting mindre än livsutrymme för en urkristen gemenskap. På bilden ser vi Gertrud, Folke, Tage och Mats.

Karl-Johansgatan 36 i Majorna (f. d. Wesleykyrkan). Vi upplever Herrens hjälp i detta nya trosteg, som den lilla församlingen tagit.

På nyårsafton hade vi glädjen att inbjuda Maranatavännerna från Halmstad med Kurt Rudgard i spetsen och vännerna i Lidköping, Trollhättan och Lilla Edet till nyårsvaka. Därmed var också det mindre samlingsrummet och köket i stort sett färdiga. Vi sjöng och spelade till Herrens ära och samlades kring ett dukat bord med skinka och gröt. Detta var premiärmötena i vår nya lokal. Vi fick också samtala och vittna för sökande människor om Jesu frälsning.

Invigning i april

Vi upplever Jesu hjälp och ledning på många sätt i det praktiska arbetet, iordningsställandet av lokalerna, där vi målar, tapetserar och snickrar utan något speciellt fackfolk, och glädjen från Jesus har inspirerat oss och givit oss kraft och mod att fortsätta. Nu ser vi framåt då vi kan taga den större samlingslokalen i bruk, som preliminärt beräknas vara färdig under april månad. Samtidigt med in-

vigningen planerar vi ha evangelistvecka, som senare kommer att meddelas i Midnattsropet. Vi är en minoritet i jämförelse med andra samfund, men Jesus har visat en framkomlig väg — trons väg. Detta innebär att vi får gå försakelsens och återhållsamhetens väg, som leder församlingen mot nya erfarenheter och förnyelser.

För att kunna fullfölja arbetet i stora salen, där vi behöver bänkar och elarmatur är vi beroende och tacksamma av förböner och ekonomisk hjälp. Du som känner för arbetet här på västkusten, och vill vara med att sprida detta budskap om Jesu tillkommelse, till ett förloret släkte, och en desorienterad kristenhet är välkommen med din gåva till:

Maranataförsamlingen i Göteborg, c/o Tage Johansson, Bredfjällsgatan 12, 424 35 Angered. Postgiro 72 32 69-7.

*Segehälsning
"Jesus kommer"
Folke Jakobsson
Göteborg*

Väckelsen och världskrisen

Av Arne Imsen

Arbetslösheten i Amerika och Europa har nått rekordartade höjder. Att denna ackumulation av oro och ångest måste utlösas i en explosion, kan vem som helst ana. Den som idag inte har haft tid med Guds verk, kommer att få tid.

Om tron skall utvecklas måste nya områden intas. Det liv som jag har måste fortplantas i ständigt nya individer för att inte stagnation eller tillbakagång skall inträffa. Om inte det sker måste Gud gripa in för att bryta ner alla förbehåll och all falsk trygghet som håller oss fjättrade. Gud skapar då ordning efter sitt eget mönster.

Jag upplever att vi går in i en period, då alla de som inte har haft tid för Guds verk kommer att få gott om tid. Gud kommer att sätta oss i en situation, då vi inte längre väljer vår sysselsättning. Det finns redan i Amerika och Europa tio miljoner arbetslösa. Att denna ackumulation av oro och ångest måste utlösas i en explosion behöver man inte vara profet för att ana. Man bollar med statistik och man resonerar om det är en depression av djupgående art. Därvid jämför man med vad som skedde på 30-talet. Men det som då skedde på ett decennium, det sker nu under 70-talet på ett år. Så snabbt går utvecklingen.

Miljoner arbetslösa

År 1975 blir en fruktansvärd krisperiod också för detta svenska folk. År 1976 är

helt säkert ett profetiskt år. Den situationen att det är tio miljoner arbetslösa i Amerika och Europa är illavarslande nog. Det är möjligt att vi kan halta oss fram en bit med hjälp av kryckor, men det kommer inte att gå hur länge som helst. Det skall snart bli klart att de som idag inte har haft tid med Guds verk, kommer att få tid. De som idag menar att nu kan man bygga, rusta och göra i ordning efter världsligt mönster, de kommer att få tid. Gud håller nämligen på att kalla oss in i ett nytt livsmönster. Han vill förbereda oss mentalt, så att vi inte överraskas när dagen är inne. Våra standardkrav måste reduceras till en sådan nivå att vi kan klara kriserna och bli bevarade.

Vi har bett om väckelse och Gud har sänt väckelse. Den ena vågen efter den andra har gått fram över västerlandet. Vad har då resultatet blivit? Jo, vi har tagit vara på lustmomentet men låtit kampmomentet gå. När väckelsen svept förbi, har vi suttit kvar i orubbat bo och njutit vidare av de materiella fördelar vi lyckats skaffa oss. Samtidigt har vi fortsatt, med tomrummet i vårt väsen, att bedja om väckelse tills nästa gång. Så har Gud kommit med en ny våg, och så har vi tagit vara på lustmomentet där också och njutit nästan ihjäl oss.

När sedan väckelsen gått förbi, har vi fortfarande suttit kvar i orubbat bo. Det märkliga har varit, att fastän väckelsen svept fram, så har det inte tillfört Guds rike nya fäder och nya mödrar, som tagit hand om de nyfrälsta.

Inget 80-tal

Så har väckelserna avlöst varandra, och jag kan peka på årtalen, då detta inträffat. Det har skett med ungefär tio års mellanrum sedan 1910. Vi kan tala om den väckelse som bröt fram redan 1907. Vi kan tala om 20-talets väckelse, om 30-talets, om 40-talets och vi kan tala om 50-talets. Vi kan tala om 60-talets, och vi som lever nu kan tala om 70-talets. Vi kan tala om Jesusrörelsen och den karismatiska väckelsen. Dock måste vi fråga oss, vad har resultatet blivit? Vi har tagit vara på njutningsmomentet, men vi har inte låtit väckelsen förkroppsligas i försakelse och efterföljelse. Därför går också 70-talet förbi, och vi sitter kvar i orubbat bo. Men kom ihåg, det kommer inte ett 80-tal. Nu befinner vi oss i 70-talet, och Gud låter oss inte längre välja. Vi har valt så många gånger förut, och vi har valt fel. Nu tvingar

Rein Seehuus har flyttat hem

han oss. Herren kommer inte att fråga oss om vi finner det behagligt eller riktigt att gå hit eller dit. När frågan gäller ingenting mindre än vår egen existens, då måste vi gå.

Personligen upplever jag detta så oerhört skakande, därför att jag vet en liten aning om vad det här kommer att innebära för mängder av människor, när omställningsprocessen blir nödvändig. Vad allvarligt det är! Tänk att de blev kringspredda, alla utom apostlarna.

Kristna kommuner

Nyligen fick jag i mina händer boken Orubblig tro av Watchman Nee. Den handlade om den kristna verksamheten i Kina före kommunisternas maktövertagande. Innan kommunismen bröt in över landet och all annan kristen verksamhet blev ett instrument i dess händer, sände Gud ett nådeserbjudande till det kinesiska folket. Det fanns då i Kina en väckelserörelse, som kallades för "Den lilla hjorden". De förberedde evangelisation och mission på det viset, att församlingen frivilligt delade upp sig i grupper. De reste till opåverkade områden och fält och accepterade livsvillkor och förhållanden, som var förenade med livsfara och död. Det var tjugo och trettio i varje som bildade kommuner. Så byggdes verksamheten upp, och väckelsen gick vidare. Grupp efter grupp och församling efter församling uppstod. Plats efter plats blev på så vis påverkade av evangelium.

Gud är fantastisk. Innan uppgörelsen kommer, så skickar han sitt nådeserbjudande och ger möjligheter. Jag upplever att vi befinner oss i samma historiska situation. Jag har ingen kommunistkräck eller rysskräck, men jag måste realistiskt se situationen precis sådan den är. Jag är därför angelägen om, att vi tar reda på vad skriften säger om den yttersta tiden. Den tiden kommer att vara ganska lika den första tiden. Församlingen kommer att sluta som den började, kringspredd och utkastad. Frågan är bara, om vi skall gå frivilligt eller om Gud måste använda sina maktmedel.

Mina vänner, jag älskar Jesus och därför säger jag: Jag går i Jesu namn! Låt oss spränga cirklarna! Låt oss se till att vi kommer bort ifrån oss själva, vårt välmående, vår komfort och självgodhet. Låt oss se till att vi blir utrustade med gudomlig kraft! Herren vill bruka oss, broder och syster. Han vill ha ett folk, som är berett till tjänst i sitt rike.

En profetröst har tystnat

Den i hela Skandinavien kände och av väckelsefolket högt aktade och älskade norske profeten Rein Seehuus har efter en tids sjukdom flyttat hem till Herren.

För maranatafolket i Sverige innebär Seehuus bortgång att en sällsynt klar profetröst tystnat som dock kommer att leva vidare genom de skrifter som sysselsatte vår broder ända till slutet.

VÄCKELSEKRISTEN FRONT

Utkommer med ett 16 -sidigt nummer den 1 och 15:e varje månad.

Ansvarig utgivare: Arne Imsen.

I redaktionen: Lars O Andersson, Gustaf Jillker, Björn Blåhammar, Stina Fridolfsson, Per Arne Imsen och Ulla Näsholm.

Prenumerationspriset är: Helår 45:–, Halvår 23:–, Kvartal 12:–. Lösnummer 1:80. Till Finland, Norge och Danmark är priset detsamma som i Sverige.

Tidningen tillämpar "rullande abonnemang". D. v. s. pren. gäller tills uppsägning sker.

Meddelande om adressändring måste göras senast tre veckor innan den skall träda i kraft och kan ske genom skriftligt meddelande till tidningens exp. eller på postens adressförändringsblankett.

Redaktionen tar med tacksamhet emot bidrag; vittnesbörd, rapporter om Guds verk etc.

MIDNATTSROPET

Box 1236, 161 12 Bromma
Tel. 08/23 52 30
Postgiro: 57 16 20-4

MARANATAFÖRSAMLINGEN

Box 344, 101 24 Stockholm
Tel. 08/23 52 30
Postgiro 44 10 05-6

JOHANNELUND, församlingshem

Missionsvägen 24, Bromma
Postadress: Box 1236
161 12 Bromma
Tel 08/80 38 81

GAMLA BRO, servering, vandrарhem

KLARA TONER, bok- och musikaffär
Gamla Brogatan 27, Stockholm
Postadress: Box 344
101 24 Stockholm
Tel. (växel) 08/23 52 30

Ett ord på vägen ...

Tel. 08/20 92 96
(automatisk tele-svarare)

Tryckeri: AB Grafiska Gruppen/Egnellska Stockholm

Från oss har de utgått

Predikan av Arne Imsen, del II

Vi gör det alldeles för lätt för oss, då vi pekar på Jehovas Vittnen, mormonerna, Guds Barn, katolska kyrkan eller kommunismen och säger att de är vad bibeln kallar för villfarelse.

Det finns mycket som är farligare och besvärligare än deras läror. Satans metod är inte att ta bort evangeliet utan att stympa det. Det finns många gemenskapsformer som är snarlika de sanna och äkta. De kan där predika Kristus, döpa och ha inspiration och kraft. Likväl är de farliga, därför att de har upptagit element i sig som har antikrists ande. Och omärkligt påverkas vi av det.

Det är icke kommunismen som kommer att skapa fram antikrist. Det är den falska religiositeten. Redan den urkristna församlingen fick på grund av bristande vaksamhet i sig ett element som hade antikrists ande. Ett element som strävade efter världslikställighet och kompromisser. I Galaterbrevet talas om några falska bröder som hade kommit att upptagas i församlingen dit de hade smugit sig in för att bespeja vår frihet.

Om vi förbliver i honom och om det som var från begynnelsen förblir i oss har vi en gudomlig funktion att fylla. Annars gör vi Gud och Guds verk en stor tjänst genom att vara lika konsekventa som de var i den urkristna församlingen, "från oss hava de utgått". Vill du inte betala priset, vad det kostar, så skall du inte låtsas att du gör det. Då är det bättre att du går din egen väg. Det finns så många gemenskapsformer att välja på där du kan sitta lugnt, tryggt och makligt utan att någon kommer att störa eller irritera dig.

Gud bevarer oss så att vi inte blir en operationsbas och en maktkoncentration för orena och spekulativa makter, och exploateras eller exploaterar, eller manipulerar och bedrar, utan att vi kan bevaras i oskuld och renhet, i enfald och enkelhet på kryddväxtstadiet ända till dess att Herren upphöjer oss. Det finns många gemenskapsformer som är snarlika, därför att de predikar Kristus, de döper och de har inspiration och kraft. Jag har en känsla av att vi står

mycket nära Jesu tillkommelse och därest Ordet inte får tränga in i vårt väsen och omvandla hela vår bild och vår syn, vårt livsmönster och vårt beteende, så kommer vi ohjälpligt att bli efter. Vi blir kvarlämnade.

Höga Visans kärlekssång tecknar för oss förhållandet mellan brud och brudgum. Brudesjälen längtan, besvikelse, nederlag, synd, förvillelser, men på samma gång brudesjälen korrigeringar. Vården, uppmuntran, trösten, förmaningen, tillrättavisningen för att om någonting var brutet allting skulle korrigeras.

I Höga Visan 1:6 läser vi: "Lyssna här, min moders söner." Varför sa hon icke mina bröder? De hade samma moder, men icke samma fader. Där har vi problemet i församlingen. Många är födda av församlingen, men de har icke samma fader. Somliga är icke födda av Gud, och därför blir de församlingens söner, men de blir icke Guds söner. "Min moders söner satte mig till vingårdsvakterska". Detta är typiskt för ett block i församlingen. Man vill sätta människor i aktivitet, uppgifter och engagemang. Det gäller att få alla engagerade på ett sådant sätt att de inte orkar vårda sitt andliga liv. Kommer människor in i religiösa aktiviteter, "att tjäna min moders bröder", blir det litet tid över till brudgummen.

Det är många som har församlingen till moder. Församlingen föder alltid barn, även om hon lever i otukt. Hon föder barn med en hel serie främmande herrar, utom äktenskapet. I trolöshet. Paulus varnar för

världens makter, som är små i jämförelse med Jesus. Men de har kraft på jorden. De personifieras av herrar; vålden, kyrkofurstar, av system och när utvecklingen har gått emot fullkomning eller slutmognad, då måste bibeln dra slöjan åt sidan: kalla ting- en vid sitt rätta namn och säga satans synago- ga. Försök inte vara en kristen och försök inte leva som en kristen om du inte vill umgås med Kristus, vårda ditt andliga liv och tjäna honom. Antingen är du med som "min moders söner" eller är du med som en brudesjäl i församlingen och har brudekär- leken. Du upplever en våldsam ohygglig smärta av längtan, och du har ett väldigt behov av att lära känna brudgummen. Du kommer att fråga: var finns han som min själ har kär? Var skall jag finna honom? Han finns där du förlorade honom. I hjo- ren.

Tre skäppor mjöl

I Matt. 13:33 läser vi om någonting myc- ket onormalt:

"En annan liknelse framställde han för dem: Himmelriket är likt en surdeg som en kvinna tager och blandar in i tre skäppor mjöl, till dess alltsammans bliver syrat."

Tre skäppor mjöl leder våra tankar till den gammeltestamentliga offerttjänsten, spisoffret. Vi kan läsa i 3 Mos. 2. Spisoffret leder tanken först och främst till Jesus Kris- tus men icke som syndbärare. Det handlar icke om Jesu Kristi död utan om hans liv. I sin död bar han vår synd upp på korsets trä. Men när han levde så bar han icke på synd. Han var ren och oförvitlig, oskyldig. Han hade ingen skuld, hade ingen synd gjort. Men han blev gjord till synd och det blev han i Getsemane när kalken räck- tes emot honom.

Att spisoffret icke handlar om synd och skuld, det förstår vi bl. a. därav att offret skulle förbrännas på brännoffersaltaret. Allt som hade med synd och skuld att göra, det skulle utanför lägret. Men brännoffret och spisoffret förbrändes på altaret inne i helgedomen eller på förgården. Därför för- står vi att det inte handlar om synd och skuld, utan det handlar om ett förtroligt gudsumgäenge.

I liknelsen kan vi läsa att mjölet blir förstört. Det utsattes för en fullständigt onormal behandling. Surdegen brukar man ju använda till en ny deg. Men här väntade man icke till mjölet hade knådats till en deg, utan surdegen lades in på mjölstadiet.

Först har vi skördestadiet. Det är då skörden skiljs ifrån åkern. Man går inte och plockar ett och ett ax. Man tar med halm och alltsammans. Så kommer torkningsstadiet och tröskstadiet. Alltsammans handlar om skilsmässa, för att någonting skall utvinnas. Det minsta skall utvinnas. Halmen skall skiljas ifrån. Sedan skall också agnarna bort. Gud har ett verktyg för varje process. Han har en lie för skördetiden. Han har en loge för tröskningen. Han har en ox som kan tröska och han har en kastskovel som kan skilja agnarna från vetet och han har vinden. Kastskoveln griper in, och kastar upp säden och utsätter den för en våldsam vind. Vi förstår hur det är på logen när agnarna far och dammet ryker. Det är ingen slutlig station. Det är bara en genomgång. Därefter kommer kvarnstadiet, då det som är utvunnet skall in i kvarnstenarna. Då skall skalet skiljas från kärnan och kärnan skall pulvreras; förvandlas till mikroskopiska, för ögat icke iakttagbara korn.

Det är fara i skördetid. Det är fara hela vägen. Då vetet förvandlas till mjöl inställer sig en ny fara. Då kommer det en kvinna och kastar in tre skäppor mjöl. Mjölet handlar om det rena, oförstörda och oförärvade gudsumgänget. Det finns något grovhugget hos oss, så att det i stort kan se ut som om vi har en väldig gudsgemenskap. Men det kan finnas dolda skikt i vårt väsen som icke är överlämnade åt Gud. Det är inte säkert att kärnan har blivit krossad och pulvriserad så att varje liten del har blivit mikroskopisk och allt i vårt väsen har kommit in under andens kontroll och herravälde. Förkrosselse är en fortgående pulvrisering och förintelseprocess där vi oupphörligt reduceras. Men inte för att förstöras, utan för att det som vi representerar skall bli sant och äkta och riktigt så att vi kan umgås med Gud på det sätt som han vill att vi skall göra.

Detta förtroliga gudsliv manifesterar sig i våra liv, då vi inte drar oss undan oss själva till fördärv, men går in under processen och överlämnar oss åt Gud och låter honom göra vad han vill med oss. Det förtroliga gudsumgänget har vi tydligt beskrivet i 1 Mos. 18 där Abraham en dag får besök av tre för honom okända. När han får besök vill han ordna en måltid för att de

skulle äta tillsammans. Denna bild kommer igen i sändebrevet till Laodicea: "Se jag står för dörren och klappar; om någon lyssnar till min röst och upplåter dörren, så skall jag gå in till honom och hålla måltid med honom och han med mig."

Det är inte bara vi som längtar efter Jesus, utan Jesus längtar efter oss. Jag har en känsla av att himmelen frågar: var är min församling idag? Är du hemma så att du kan umgås med Gud? Har du haft besök av Herren, umgås du med honom i ett förtroligt gudsumgänge? Gör du det dagligen? Har ni haft måltid, har ni haft nattvard tillsammans?

Abraham säger åt Sara att hon skulle göra iordning en måltid. Den skulle bestå av tre seamått fint mjöl, och så skulle det behandlas på ett speciellt sätt. Tre seamått fint mjöl till tre män av vilka en var dominerande.

Vi läser om mjölet kvinnan förstör genom att lägga surdeg i mjölet. Kvinnan är församlingen. Mjölet det är bilden på hennes kallelse, hennes förvalterskap och gudsumgänge. Men det blir förstört. Surdegen griper in på alla områden. Jag är helt övertygad om att vi här har att göra med det som vi kan läsa om i 1 Kor. 12. Det heter:

forts. sid. 12

Ny predikan varje månad på kassett

PRENUMERERA PÅ MÅNADENS KASSETT
Bibelstudium av Arne Imsen
Pris 15:— inkl moms plus postförskottsavgiften
Enstaka band 18:—

Februari:
KÖTTETS GÄRNINGAR — ANDENS FRUKT

Januari:
VÄCKELSE — ännu en gång

December:
DEN HELIGE ANDE I URTID OCH NUTID

November:
HUR ARBETAR DEN ONDA ANDEVÄRLDEN?

Skakande skissering av den onda andevärldens operationer i konkreta företeelser i kristenheten. En väckelsesignal till alla kristna.

Oktober:
TRE EPOKER I DEN URKRISTNA FÖRSAMLINGEN
Förapostolisk — apostolisk och efterapostolisk tid i Efesusförsamlingen med analogi i nutid.

September:
JAG SKALL GÖRA ER TILL MÄNNISKOFISKARE.
Efterföljelsens konsekvenser för lärjungen Petrus — och för dig och mig.

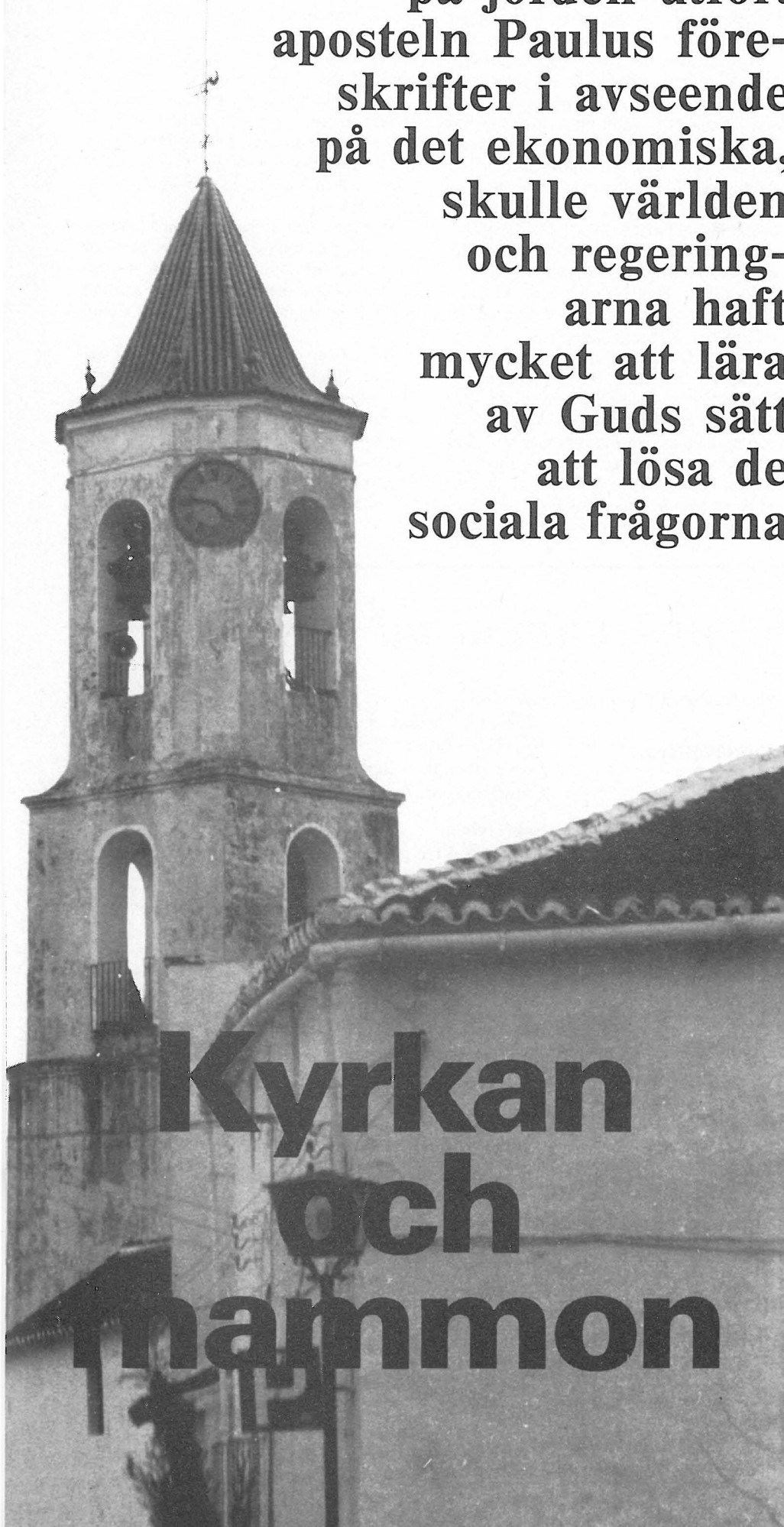
Augusti:
ÄR DÅ KRISTUS DELAD?
Individualism eller kompletteringsgemenskap i församlingen?

Juli:
ALLTING GEMENSAMT.
Urkristen socialism — församlingens möjlighet att förverkliga det nytestamentliga församlingsidealet.

Sänd mig mot postförskott följande kassettband:

☐ Jag vill bli kassettprenumerant. (Prenumeration gäller tills uppsägning sker).

Namn:.....
Bostad:.....
Postnr:.....
Postadr:.....

Om Kristi församling
på jorden utfört
aposteln Paulus före-
skrifter i avseende
på det ekonomiska,
skulle världen
och regering-
arna haft
mycket att lära
av Guds sätt
att lösa de
sociala frågorna

”Böckernas bok” har med tydlighet hävd-
at den satsen, att ”girigheten är en rot till
allt ont”, och säkert är, att denna passion
är djupt rotad hos mänskligheten och är en
källa till otaliga olyckor och namnlöst
elände. Det är nog omöjligt att göra sig en
föreställning om det blod, som flutit och
befläckat denna jord för girighetens skull.
Jorden skulle knappast kunna rymma de
böcker, som kunde skrivas över den ång-
est, det ve och den förtvivlan, som fyllt
människohjärtan för penningens skull. Om
alla de tårar hopsamlades, som miljarder
och åter miljarder människor fällt för gud
mammons skull, kunde dessa nära nog bil-
da ett hav.

Bliver en kristen tillfrågad, om han an-
ser den närvarande samhällsordningen
rättvis, kan han ej annat än giva ett nekan-
de svar på en sådan fråga. Ja, utan tvivel
måste varje allvarlig och ärlig människa
bekänna, att den av Gud förordnade myn-
digheten och styrelsen på jorden kommit
oändligt till korta, då det gällt att skaffa
alla medborgare rätt att skipa verkligt rätt-
visa lagar och att införa ett rättfärdigt
regemente på jorden. Socialisternas häfti-
ga protester mot det bestående, borde om
än icke med gillande, dock med förståelse
upptagas av de kristna. De borde veta att
med den kristliga kärlekens olja söka stilla
det upprörda folkhavet, och de rika krist-
na borde visa i ord och gärning, att de anse
det vara ”en skam att då rika” (uttryckt av
Andrew Carnegie), utströ sina ägodelar
bland de nödlidande, att det bibliska ordet
måtte bli en sanning om dem: ”han ut-
strödde, han gav åt de fattiga, hans rättfär-
dighet förbliver evinnerligen”.

Nu kan det tyvärr högst sällan sägas om
en rik kristen: ”Hans rättfärdighet för-
bliver evinnerligen”, utan äro människor-
na benägna att vid en rik kristens död ofta
säga: ”hans orättfärdighet förbliver evin-
nerligen”. De frestas att kasta sten på hans
kista, sägande, att han saligen avsomnat i
tron på gud mammon, och hoppas, att
andra nu må utströ vad han själv icke ut-

Så många miljonärer, så mycken lyx och så
världen aldrig skådat. Samtidigt har fattigdo-
vår jord. Att detta förhållande aldrig kan b-

Vad skall vi då göra, kan man fråga sig. I
men och socialismen. Hade man tänkt sig för-
nismens framgångar faktiskt är kapitalisme

Redan 1908, alltså långt före socialismen
röm en brinnande pamflett och varnade de ri-
sig. Hade man lyssnat då, hade aldrig hatet c-
idag. Vi låter ett stycke ur boken tala.

Kyrkan
och
mammon

Det är dansen kring guldkalven som förhindrat evangelii segertåg över världen

strödde åt sin nödlidande och betungade samtid. Människor säga: vad glädje har han nu av sina penningar i dödsriket?

Millionärerna förtrycka och utsuga, och proletärerna leva ur hand i mun. Är det underligt, att proletärerna börja monstra sina härar och göra revolt mot slaveriet? Är det underligt, att en revolutionär litteratur uppstått, och att anarkistiska tilltag finnas till? Historien har visat, att uppror är en naturlig följd av ett tyranniskt system — och proletariatets hat ligger som en farlig bomb mitt i de kristna samhällena. När skall den explodera för att föröda det närvarande samhället? Det är helt säkert endast en tidsfråga. Ännu hindra andliga krafter explosionen. Ännu finnas på jorden kvar spår av laglydnad och rättvisa, av barmhärtighet och kärlek, som visa, att högre andliga makter ännu göra sig gällande inom samhällena. Men när "den som hindrar" är undanröjd, när Den Helige Ande lämnat denna jorden, och Kristi församling — alla verkliga troende — blivit upptagna till himmelen vid Herrens tillkommelse, skall icke blott den hejdlösa självisheten utan även laglöshetens ande taga överhanden och ett fullständigt omstörtande av alla bestående förhållanden äga rum.

Äro kanske ej prästerna i kapitalets tjänst? håna socialisterna. Ve de predikanter, som predika mot kapitalisterna och ej skriva vackra dödsrunor eller håller granna griftetal över de rika! Ve de stackars präster, som icke i ord och skrift berömma de "kristna" millionärerna, därför att de skänkt bort något av de skatter, de samlat på jorden, till det samhälle, som satan en dag helt skall omhändertaga! Ve den djärve präst, som i likhet med Herrens apostel Jacob skulle säga:

"Nu väl, I rike, gråten och jämn eder över det elände, som skall övergå eder. Eder rikedom är förmultnad, och edra kläder äro uppätta av mal; edert guld och sil-

ver är förrostat, och deras rost skall vara till ett vittnesbörd för eder, och den skall såsom en eld förtära edra kroppar. I haven samlat eder skatter på de yttersta dagarna. Se, de arbetares lön, som hava avmejat edra åkrar, vilken I haven undanhållit dem, ropar, och skördemännens rop hava trängt in i Herren Sebaots öron. I haven på jorden levat i kräslighet och vållust, I haven gött edra hjärtan såsom på en slaktdag. I haven fördömt, I haven dräpt den rättfärdige. Han står eder icke emot."

Av det nu anförda stället hos Jacob finna vi i själva verket ett uttryck för skriftens hela ande gentemot de rika. Penningmännen framhålles nästan överallt i skriften såsom onda maktens redskap, såsom förhårdade jordeträlar, och det var just en sådan där penningälskande jordeträl, som förrådde Herren själv.

Herren sade under sitt jordeliv: "Det är lättare, att en kamel går igenom ett nålsöga, än att en rik kommer in i Guds rike."

Lärjungarna sade: "Vem kan då varda frälst?" Vem som helst kan helt säkert efter ett så hårt tal fråga: Finnes det någon enda rik i de saligas boningar? Må vi ihågkomma Herrens svar: "För människor är detta omöjligt, men för Gud är allt möjligt."

Vi taga dock ej miste, då vi hålla före, att sådana rika, som bekänna sig tro på Gud och säga sig vara den törnekröntes efterföljare, men leva i lyx och prakt, i kräslighet och vållust, förtrycka och utarma de ringa och säga nej till de hjälpsökande, ljuga för Gud, sig själva och sina medmänniskor. De äro icke rikets barn. "Av deras frukt skolen I känna dem."

Låt oss alla taga varning av tidens tecken, innan det är för sent! Redan nu höres trampet av millioners hatfulla klackar, indignationens åskor höras ganska nära — det är den annalkande sociala cyklonen! Huru besvärja stormen? Genom att verkligen begagna det gudomliga botemedlet mot samhällsolyckorna, även om det av den s. k. världsvisheten må kallas aldrig så naivt. Må därför alla, som önska ett lugnt och värdigt liv utan blodsutgjutelser och skräckvälde *bjuda* med aposteln Paulus "dem som äro rika i denna världen, att de icke högmodas eller sätta sitt hopp på oviss rikedom utan på den levande Guden, som giver oss *alla* rikligen till åtnjutande, att de göra gott, vara rika på goda gärningar, äro *givmilda* och *dela med sig*, samlande sig en god grund för det tillkommande, att de må fatta det *rätta livet*."

Aposteln föreslår ingen annan samhällsreform, han har icke ett ord till de styran-

de i samhällena. Han uttalar sin kunskap om Guds hjärtelag mot *alla* människor, nämligen att Han giver oss *alla* rikligen till åtnjutande, och vill fördenskull, att givmildhet och ett "delande med sig" skall äga rum, och uttalar (2 Kor 8:13—15) såsom princip i församlingarna: "Ty meningen är *icke*, att andra skola hava lättnad och I nöd, utan att det skall gå *lika* till; i denna tid må edert överflöd komma deras brist till hjälp, att det må bli *likhet*, som det är skrivet: Den som samlade mycket, hade intet till överlopps, och den, som samlade litet, *honom fattades intet*."

Aristoteles lärde, "att intet kan ersätta bristen på likställighet", och det är rätt märkligt, att den första kristna församlingen synes hava på ett intuitivt sätt känt, att det så förhåller sig, att sedan de kristna samlats till en sådan Herre, som den uppståndne Jesus Kristus, det vore förenligt med Hans vilja, att de hade allt gemensamt. "Och alla de troende voro tillsammans och hade allt gemensamt, och sina ägodelar och sitt gods sålde de och delade med sig därav åt alla *efter vars och ens behov*" (Apg 2: 44, 45). Den Helige Ande omförmåler detta utan att däröver fälla något direkt omdöme, huruvida dessa handlingar voro i full överensstämmelse med Herrens vilja eller icke. Säkert är, att

forts. sid. 14

—Proletariatets hat ligger som en bomb mitt i de kristna samhällena

penningkoncentration, som det finns idag har eländet och hopplösheten aldrig varit större på måste väl alla inse.

a kyrkor har man börjat varna för kommunis- le man dock ha insett, att orsaken till kommu- många kristnas omåttliga egoism.

et, Kina och Sverige, skrev dr. Oscar E. Nyst- amför allt de kristna, för den dom de drog på lignationen tagit sådana hotande former såsom

Från Falsterbohus till Gamla Bro

***Gösta Ahlm berättar om
vägen från ett stormigt
liv på ett lyxhotell till frid och
harmon i Maranataförsam-
lingens gemenskap***

Gösta Alm säljer många Midnattsropet i veckan. Här utanför sin arbetsplats PUB på Drottninggatan.

Intervju o foto: Lars Andersson

□ Han var restaurangmänniska, Gösta Ahlm. Både fritid och arbetstid tillbringade han på krogen. Och till Gamla Bro kom han en eftermiddag direkt från en restaurang i city.

— Jag minns inte mycket från första mötet med Gamla Bro, säger Gösta.

— Jag var minst sagt omtöcknad. Men någonstans i mitt medvetande fanns Gamla Bro och Maranata och att man kunde få hjälp. Socialt sett var jag inte utslagen men många kringflackande år sätter spår och min inre värld var liksom sönderbränd av alkohol.

Till Stockholm kom jag närmast från Malmö där jag bland annat arbetat som nattportier på den svenska överklassens badhotell Falsterbohus. I tolv somrar, natt efter natt, såg jag det så kallade övre skiktet i vårt samhälle roa sig. Till slut skrev jag en bok om det förgyllda eländet.

— Det blev presstorm, berättar Gösta. Det räcker tydligen att skriva om att prinsessan Christina bevistat en galamiddag eller vad dåvarande kronprinsen ätit till frukost för att hela svenska pressen skall komma krypande. Gösta har en tjock pärm med pressurklipp från den tiden.

— Jag hade nog kunnat tjäna en bra summa på boken men allt gick åt till mina egna övertramp.

Under tiden i Malmö kom jag med i en kristen församling. Men miljön på arbetet var för nedbrytande och jag längtade mer till krogen än till kyrkan berättar Gösta i sitt vittnesbörd här nedan.

Ett vittnesbörd för överklassen

Boken om tiden på Falsterbohus är sextio sidor stjärnparad. TV-folk, statsråd, Wallenberg, Bonnier, hovet och en och annan världsartist passerar revy. Här och var är

Något folk behöver höra

Gamla Bro och Johannelund har verkligen betytt livet för mig. Här har jag upplevt Jesus och fått ett hem med många syskon. Det kan jag säga tack vare att jag mötte ett klart omvändelsebudskap där det är fråga om antingen eller. Och det behövs om man kommer från de kretsar som jag rörde mig i tidigare. Maranatabudskapet är ett frälsningserbjudande som folk behöver höra idag.

Innan jag kom till gamla Bro förde jag ett kringflackande liv på lyxkrogar runt om i Sverige. Längsta tiden jobbade jag på det flotta badortshotellet Falsterbohus i Skåne. Det var mest sprit och elände. En tid var jag med i en friförsamling inne i Malmö men jag längtade mer till krogen och vännerna där än till kyrkan.

När jag kom till Gamla Bro var jag plågad av synd och sönderbränd av sprit. Mitt liv låg i spillror, allt var slut. Men en kväll i Brosalen tog jag emot Jesus. Jesus flyttade in, synden försvann. Jag var befriad. Tack och lov.

Nu ser jag bara en möjlighet att kunna

överleva och det är få mera av Jesus och komma in i en biblisk församlingssamfund. Det blir alltmer klart för mig att det här året i Maranataförsamlingen i Stockholm har betytt mycket för min kristna fostran. Och jag tror att om de kristna här i landet som idag lever i materiellt överflöd fick smaka på detta enkla men apostoliska liv skulle de aldrig återvända till den skvalfärden.

Därför tackar jag Gud för församlingen, som blivit mitt hem.

När det gäller verksamheten så säljer jag tidningar på arbetet. Även pepparkaksburkar där avkastningen ju går till mission. Tidningar gick an. Värre var det med pepparkakorna, tyckte lagerbasen. Fast han köpte förstås två burkar själv. Samtidigt upplever jag att det sannerligen inte är populärt att vara väckelsekristen i den här tiden, och jag längtar bort från denna värld. Men här i församlingen vill jag stanna tills Jesus kommer. Amen.

Gösta Ahlm

att sälja boken, som utkom -73. Det gick tämligen bra men pengarna försvann också i snabb takt.

Det kostar att ha spriten som enda hjälpmedel mot ensamhet och ångest.

En härlig vår

— Att jag sedan fann Gamla Bro mitt i storstaden måste vara Guds direkta ledning. Tänk att han kunde leda en så totalt berusad person rätt. Väl inne i huset tog Kjell Roos emot mig. Att jag sedan fick stanna kvar var också märkligt för den första timmen satt jag vid ett bord i serveringen och grät. Det måste ha varit atmosfären i huset. Som en själslig islossning. Jag fick tala med broder Imsen och fick löfte om ett rum på Johannelund.

Det var en härlig tid som följde. Våren för ett år sedan. Jag arbetade mest i trädgården på Johannelund. Rensade, klippte, grävde hela dagarna. Och jag kände även att min inre snåriga värld ansades och klipptes av den vane mästarenden. Tänk att allt kan bli så totalt nytt fast man upplever att det mesta är förbrukat och avbränt.

Numera arbetar Gösta på varuhuset PUB inte långt från Gamla Bro. Och vi förstår att det är få inne på lagret som inte fått en hälsning genom Gösta. Han är nämligen en av församlingens flitigaste tidningssäljare.

I vårt korta samtal understryker Gösta ofta betydelsen av församlingssamfund.

— Jag har varit med i en församling förr och vet hur lätt det är att falla ur. Tänk om dom kristna ledarna förstod det här med urkristen gemenskap. Vilken betydelse den har för de som är ensamma. Den ständiga bibelundervisningen, brödsbrytelsen i husförsamlingen eller bara det att veta att Gamla Bro står öppet för böne- eller samtalsgemenskap praktiskt taget dygnet runt. Det är det som gör att församlingen blir som ett hem. Och det behövs när man bor i en stad som Stockholm. □

boken tryffrad med eftertänksamma ord om och inför den evighet som väntar även nobless och kungligheter.

Ett kapitel är skrivet som ett personligt vittnesbörd om vägen till frälsning.

— Det var mitt försök att nå denna kategori människor med ett ord om Jesus. För jag förstod att de flesta var tvungna att läsa den, säger Gösta.

På sidan 20 får hotellet besök av popgruppen Beatles. Invasion! De hade kommit för att lära meditation av den vise Maharishish från Indien.

Yogin lär ha tjänat åtskilliga miljoner på

att försöka reda ut trassliga artistnerv. I sammanhanget citerar Gösta, som bevittnade karusellen från sin loge, Jesu ord i bergspredikan: Kom till mig ni alla som är trötta och tyngda av bördor så skall jag ge er ro. Och bakom kulisserna på lyxhotellet finner vi en helt annan värld. Personalen inhyst på vind och källare.

— Man levde hårt. Det gick fort utför. Många gånger undrade jag över hur människor kan leva under så totalt olika förhållanden på en och samma plats. Jag menar klyftan mellan fattig och rik.

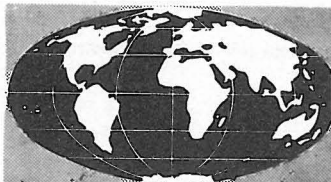
— Efter Falsterbohus gav jag mig ut för

forts fr sid 13

ORDET OCH VÅR TRO

na finns i funktionerna. Tungotal som tecken är för egen uppbyggelse (1 Kor. 14:1—3) men gåvan att tala tungomål på olika sätt har med den offentliga delen i församlingslivet att göra. När det senare yttyds, jämfälls det med profetians gåva. (1 Kor. 14:5)

De andliga gåvorna har i princip ingenting med mottagaren att göra, utan det som vittnar om kvalitén på karaktären är frukten. Det heter inte Andens frukter, utan Andens frukt. Ty Andens frukt är resultatet av det överflödande livet i Kristus. Kristus är vårt liv, han är också vår kärlek, frid, glädje, tålmod, mildhet, godhet, trofasthet, saktmod och återhållsamhet. (Gal. 5:22, 23) Kristus i oss, vårt härlighetshopp.

Världen idag

En smekning?

□ Gospelgruppen Samuelssons har råkat ut i blåsväder i Dagen. Gospelgalorna är bara privatgescäft och underhållning, säger pastor Bo Hörnberg i Jönköping. Till våren tänker Svenska Missionsförbundets skivbolag Signatur arrangera en konsertturné efter känd förebild med flera amerikanska artister som tillsammans kostar 12.000 kr om dagen i Sverige.

Kyrkliga zen-kurser

□ I Paris är det nu inne med zen-kurser i kyrkliga sammanhang, skriver Gunnel Vallquist i en rapport i Svenska Dagbladet. Meditationskurserna har mycket stor utbredning i Frankrike. Den som skall studera zen skall inte åka till Japan längre, råder hon, utan fara till Paris.

Tillsammans

□ På Öckerö har ekumeniken blommat upp mellan pingst- och missionsförsamlingen. Något liknande har inte hänt sedan splittringen på 30-talet, då halva missionsförsamlingen beslöt sig för att bli pingstvänner. Nyligen firade man 75-årsjubileum tillsammans.

Moget för ändring

□ Pastorer från olika samfund måste få medverka i varandras nattvardsgudstjänster, föreslår en utredningsgrupp till ärkebiskopen. Tiden är mogen att kyrkolagen ändras!

Vittneseden

□ Det religiösa inslaget i vittneseden vid domstol skall bort, föreslår man från justitiedepartementet. Försäkran på heder och samvete bör räcka, tycker man.

Helsidesannons

□ Sedan i augusti publiceras varje månad en evangelisk helsidesannons i Ghanas största tidning, som har en upplaga på knappt 200.000 ex. läser vi. Bakom detta står Sudan Interior Mission. I annonserna hänvisas läsarna till vägledande kristen litteratur och uppmuntras att per brev be utgivarna om självavdandande råd.

Gud måste försvaras?

□ Vad vi behöver i Sverige, är en ekumenisk enighet, att politiskt försvara och genomdriva det som är Guds vilja, skriver en insändare i Dagen.

Tempelbygge

□ Den hedniska församlingen på Island söker just nu en tomt i Reykjavik, där för sitt tempelbygge, läser vi.

Hungerrevolt

□ Över 500 polisbefäl i Los Angelesområdet har genomgått specialutbildning för att kunna bemöta befarade hungerkravaller i framtiden. Det är det bekymmersamma ekonomiska läget i USA som väckt farhågorna.

Köper atombomb

□ Libyen har snart möjlighet att köpa en atombomb, antyder den libyske presidenten Khadaffi.

Ytterst dumt

□ Tolv miljoner kronor är det totala värdet av all förstörd egendom i Stockholms kommun. Värst utsatta har belysningsanläggningarna varit — man har slagit sönder lampor till ett värde av en miljon kronor. Energiverkets ledning har för att motverka vandaliseringen inlett en upplysningskampanj i skolorna. Man kom fram till att det var ytterst dumt att slå sönder lampor.

forts. fr. sid 7

FRÅN OSS HAR DE UTGÅTT

Herren genom tjänsterna. Anden genom gåvorna och Gud genom kraftverkningar.

Herren genom tjänsterna — ett förorenat ämbete. Anden genom gåvorna — besmittade gåvor. Gud genom tjänsterna. Alltsammans påverkat av surdeg; förorenat, besmittat.

Spisoffret eller mjöloffret skulle behandlas på ett speciellt sätt. Surdeg till var förbudet. Det skulle olja till. Det är bilden på den helige Ande. Oljan skulle genomtränga mjölet. När offret var klart skulle olja också övergutas offret. Här har vi bilden på den nya människan den nya naturen. Vi är födda på nytt. Vi kan inte tjäna Herren med våra talanger och gåvor. Vi kan inte komma inför honom med eftergifter och kompromisser. Då vill han inte ha ett förtroligt umgänge med oss. Vi har blivit födda till

barnskap och blivit beklädda med kraft till en prästerlig tjänst. Födda på nytt genom Anden.

Man kan gjuta olja över ett korn och ingenting kan tränga in till det. Men om man krossar kornet först, så kommer varanda liten mikroskopisk beståndsdel att ta upp oljan. Det är bilden för den nya naturen. Det är inte nog med att vi har blivit födda på nytt och har fått en ny natur, vi skall också bli beklädda med kraft för att tjäna honom i en prästerlig tjänst. Då blir det ett riktigt gudsumgänge.

Vad är det för surdeg som Jesus varnar för? Det finns åtminstone fem olika surdeg som bibeln klart anger som en fara för församlingen.

För det första talar han om *fariséernas surdeg* om falskhet och skrymteri. För det andra så talar han om *saduccéernas surdeg*. Där möter vi rationalismen, förnuftsreligionen, det stympade, sekulariserade och förvärldsligade budskapet. Fariséernas surdeg satte fädernas stadgar emellan sig och Gud. Ganska ofta är det fädernas stadgar som hindrar oss att följa Gud. Vi har var och en vår tradition. Det farligaste med den traditionen är att den i sin upprinnelse representerade någonting gott. Så blev det omhändertaget av människor och fick en annan plats än vad det ägde i begynnelsen.

Man kan med fädernas stadgar upphäva Guds bud, och komma in i skrymteri och falskhet.

I Kol. 2 står det om självvalt gudstjänstväsende, som är till för att nära den köttsliga människan.

Bibeln talar om Herodes surdeg; materialism, makt, ära, pengar. Den talar också om toleransens och formalismens surdeg. Man kan ta avstånd ifrån ett och falla för det andra. Fariseismen är kanske inte ditt problem. Kanske är det inte någon risk för att du stupar för rationalismen och börjar stympa evangeliet; upphöra tro på under, änglar och uppståndelsen. Men kanske du i stället hamnar i formalismens surdeg, blir dogmatisk eller börjar öppna ditt väsen för ett komplement till evangelium. Allt efter som vi blir äldre, så vill vi ha ordning på tingen. Vi vill också gärna ha ordning på gudstjänsten. Det är så tryggt med en skriven bekännelse och en fast liturgi så vi vet hur mötet börjar och slutar. Då behöver vi inte vara rädda för överraskningar och chockverkningar. Prästen är på plats och tjänsten fungerar perfekt. Rutinerade människor ser till att vi inte behöver vara rädda för att det ska bli improvisationer. Himlen älskar liv. Därför heter det: Gud

forts. sid. 15

ordet och vår tro

När sker andeuppfyllelsen?

Fråga: Våra fri- och statskyrkor får genomlida och även idag uppleva en förkunnelse när det gäller Anden som gagnar de nedbrytande krafterna mer än de uppbyggande.

Frågan är, när sker andedopet — när sker andeuppfyllelsen?

Andedopet sker i pånyttfödelserna — andeuppfyllelsen sker genom ordet och bönen.

Vi har i bibeln summa åtta ställen som talar om Andens dop, sju ställen syftar till Apostlagärningarna ett, tiden före Apostlagärningarna två — Apostlagärningarna två talar icke om andedopet — talar om att fyllas av Ande. Ty den helige Andes person får Du när Du lämnar din själ åt Gud och den helige Andes fullhet, när Du lämnar din kropp åt Gud. Vi kan även säga att Guds Andes gåva får Du när Du bestämmer Dig för Kristus — Guds Andes fullhet när Kristus får bestämma över Dig. Vi kan även säga att Kristus övergår från gästställning till husbondeställning. Ty den helige Ande är icke bara en kraft utan representerar en helperson. En köttslig kristen har den helige Ande som gäst — en andefylld kristen har den helige Ande som gäst — en andefylld kristen har den helige Ande som husbonde.

Den enda sanna förkunnelsen när det gäller Andedopet och fyllandet av Anden är att övertyga de som lyssnar till predikan, att de skall övertygas om att bönen skall genomsyras av tacksägelse för andedopet vi erhöill i pånyttfödelserna. Våra kyrkor genomsyras av den förkunnelsen att den pånyttfödda människan skall bedja om andedopet — en förkunnelse som tjänar ett nedbrytande troslov. En synnerligen självklar andlig upplevelse är i pånyttfödelserna att vi blir inlemmade i Kristi kropp. Den som vågar påstå att icke Kristi kropp representerar den helige Andes alla funktioner tjänar mera satan än Gud.

Vi kan även säga att dopet i Anden är pånyttfödelserna — uppfyllandet av Anden är när alla de andliga nådegåvorna vi erhöill i pånyttfödelserna kommer i bruk genom att kraften i Anden fyller vår kropp.

I Andens dop omges vi av Anden. I andeuppfyllelsen går Anden in i oss. I Andens dop får vi utrustning till tjänst. Andens dop och Andens gåvor har mest med vår tjänst att göra. Andens frukt har ett intimt samband med vårt liv och vår karaktär (karaktär innebär att vår vilja skall styra vårt handlande — viljan styres då av Andens gåvor, vishet och kunskap). Vi skall ha klart för oss att såväl andedopet som alla Andens nådegåvor har ett syftemål att föda fram andliga frukter i vårt liv — ty utan dessa frukter kommer icke himmelsens port att öppnas för oss — ty tron utan andliga frukter är död. När vi läser korintierbrevet kap. 13 som kommer efter det 12 kap. (kapitlet om Andens gåvor) förstår vi med all klarhet att gåvorna är icke livet — utan frukterna av gåvorna.

Lennart Kramer

Svar: Ännu en gång skall vi sysselsätta oss ned andedopsfrågan. Det är betydelsefullt därför att en ny tolkning av andedopet bereds väg i kristenheten, och denna kommer från ”pingsthåll”.

Ovanstående fråga/artikel är mycket kategorisk i sina dunkla, svårförståeliga uttalanden. Vad som är mera angeläget måste vara: vad innebär andedopet resp. andeuppfyllelsen? Lennart Kramer säger att andedopet sker i pånyttfödelserna. Jag frågar, var står det någonstans? De åtta bibelställen som omnämns lyser med sin frånvaro, men jag antar att L. K. syftar till Apg. 4:31, 7:55, 8:17, 9:17, 10:44—46, 13:9,52, 19:6. Av dessa skulle då sju ju syfta tillbaka på Apg. 1:5, 8 (?) där det heter: ”få dagar här efter skall ni bli döpta i helig ande.” (v 5) och ”när den helige Ande kommer över eder, skall ni få kraft och bli mina vittnen . . . o. s.v.” (v. 8) Ty Apg. 2:1—4 talar icke om andedopet utan om andeuppfyllelsen får vi veta (?). Det är mycket som sker i och med andedopet enligt L. K., ty det påstås att a) andedopet sker i pånyttfödelserna b) du får den helige Andes person när du lämnar din själ åt Gud c) du får Guds Andes gåva när du bestämmer dig för

Kristus d) Kristus får du som gäst e) blir inlemmad i Kristi kropp f) dopet i Anden är pånyttfödelserna g) vi erhöill de andliga nådegåvorna i pånyttfödelserna h) vi omges då av Anden i) vi får utrustning till tjänst.

Andeuppfyllelsen skulle enligt ovanstående artikel innebära att a) den helige Andes fullhet får du när du lämnar din kropp åt Gud c) Guds Andes fullhet när Kristus får bestämma över dig d) Kristus blir husbonde e) alla de andliga nådegåvorna vi erhöill pånyttfödelserna (andedopet) kommer i bruk genom att kraften i Anden fyller vår kropp f) Anden går in i oss g) de andliga nådegåvorna föder fram andliga frukter i våra liv (?) h) ty tron utan de andliga frukterna är död (?)

Det första jag reagerar mot är den totala respektlösheten för Guds Ord, att försöka föra fram en s. k. biblisk sanning, (ny!) utan att knappast hänvisa till något konkret bibelställe.

Jesus undervisade lärjungarna så: ”få dagar här efter skall ni bli döpta i helig Ande”, (Apg. 1:5) och detta skedde på pingstdagen (Apg. 2:1—4). Det som var det synliga beviset för att Jesu ord gick i bokstavlig uppfyllelse var, att de talade i tungor, allt efter som Anden ingav dem att tala. Och Petrus predikar och säger: ”Omvänd er och låt alla döpa er i Jesu Kristi namn till edra synders förlåtelse, så skall ni som gåva undfå den helige Ande”. (Apg. 2:38) Detta skedde också i Kornelius hus (Apg. 10:44—46) då hedningarna såsom ett bevis och tecken på att Anden hade fallit på dem, talade i tungor.

Broder Kramer har tydligen svårt att förstå skillnaderna mellan Andens person, tecknet på andedopet och de andliga nådegåvorna, och Andens frukt. När vi omvänder oss, gör vi sinnesändring och åkallar Herrens namn, då blir vi födda på nytt genom Anden. Guds Ande = den helige Ande och Ordet föder oss på nytt, och vi blir Guds barn. Anden fungerar som livsmedelare. Som en bekräftelse på detta låter vi döpa oss till Kristus genom nedsänkning (baptismo) i vatten. Men vi stannar inte där, utan vi tar emot Anden också som en gåva, för att få kraft och bli vittnen för Jesus. Då döper Jesus oss i den helige Ande, anden faller på oss, anden utgjuts över oss, anden uppfyller oss och vi talar i nya tungomål. Men OBS! OBS! med de andliga nådegåvorna är det annorlunda. Dessa andliga gåvor ges åt var och en så, att de kunna bli till nytta i församlingen. Ty gåvan att tala i tungomål på olika sätt är inte detsamma som tecknet på att vi undfick anden som kraftmeddelelse. Olikheter-

forts sid 11

GUNNO ANDERZON svarar på bibelfrågor. Välkommen med dina frågor till Ordet och vår tro, Midnattsropet, Box 1236, 161 12 Bromma 12.

"Dela med eder! —det apostoliska receptet"

apostlarna icke ogillade dem, men väl att hyckleri och lögn i samband med dessa handlingar bestraffades. (Apg 5). Aposteln Paulus lär icke i sina brev egendoms-gemenskap, men yrkar på det bestämdaste, att man skulle eftersträva, att det skulle gå lika till, att man borde inom Kristi församlingar se till, att ingen led nöd, att principen var den, att "Gud giver oss alla rikligen till åtnjutande", och att därför ett rikligt givande borde äga rum, även om han tillika hävdade, att man borde arbeta med sina händer för sitt uppehälle.

Om Kristi församling på jorden utfört aposteln föreskrifter i avseende på det ekonomiska, skulle världen och regeringarna haft mycket att lära av Guds sätt att "lösa" de sociala frågorna! Vad som skedde frivilligt — enligt en högre lag av kärlek till Kristus och hans egna inom församlingarna — kunde av regeringarna delvis adopteras som lagar för samhällenas rättvisa styrelse.

Låtom oss ett ögonblick tänka på vad som skulle bli en följd av ett rikligare givande åt de behövande för samhällslivet i sin helhet. Omsättningen inom alla näringar skulle bli livligare.

Öka vi köpförmågan hos allmänheten genom att fylla deras tomma fickor, skall den myckna egendom, som finnas hopad i magasin och upplagsplatser m. m. snart komma till gagn. Nöd över umbärandena höres överallt, men, egendomligt nog, höres även jämmer över för mycket

varor, för mycket klädesvaror, för mycket spannmål, för mycket timmer, för mycket järn o. s. v., och man vidtager åtgärder för att minska varumängden (t. ex. skyddstullar).

Så nog finnes det förmögenhet nog för alla! Ja, det finnes så mycket, att människorna icke kunna förbruka den. Den stora mängden har icke medel nog att tillägna sig den. Det är hemligheten. Vår tids fattigdom såväl som överproduktionen grundar sig på allmänhetens *bristande köpförmåga*.

Må de kristna sålunda endast lyda det enkla apostoliska receptet: "Delen med Eder", se att det går "lika till" — och samhällena, inom vilka vi leva, skola i icke obetydlig mån reformera sig själva!

Såsom egoismen har ordnat det inom samhällena *måste* flertalet lida betryck!

Det är icke något ovederhäftigt tal eller någon orättvisa, om vi säga, att orsaken till världens största olyckor ligger hos de maktlystna och giriga penningmännen. De stå i förbund med denna världens gud, som älskar att ljuga, mörda och förtrycka, de stå i själva verket i spetsen för en förtappelsearmé, mot vilken "Frälsningsarmén" kan litet uträtta. Fråga hela hären av sjukdomsorsaker, legionerna av baciller och parasiter, vilka äro deras bästa vänner på jorden. Svar: Penningmännen. Tuberkulosen liksom alla sjukdomar trivas och frodas nämligen bäst i de fattigas hem, där smuts, intresselöshet, brist på bildning,

brist på god föda, ljus m. m. finns.

Och vidare: Vem sätter brännvinsbuteljen till den armes mun? De rika! Ej smakar den starka drycken så vidare gott, men o vad den gör gott i ett av *fattigdomen* förkrossat hjärta! Man lever åtminstone för en stund i en annan värld — i den illusion, som ruset giver!

Man begriper att revolution förestår. Kulturens och rikedomsväldets offerväsen har krävt för många offer för att icke en vedergällning måste vara i antågande.

"Emedan de arma lida överväld och de fattiga klaga, vill jag nu stå upp, säger Herren, jag vill skaffa frälsning åt den, som längtar därefter" (Ps 12:6).

Identifikation med nöden inom församlingen är en absolut nödvändighet för varje grupp av kristna, som vill representera Herren. Där en sådan identifikation icke finnes, är det lönlöst, ja, lögnaktigt och vilseledande att tala om ett vittnesbörd för Herren på jorden! Må en ändring till det bättre äga rum! Må den ene icke vänta på den andre! Individen är ansvarig!

Vi behöva en praktisk kristendom i vår tid! Tänk, om människorna överallt talade om de kristnas givmildhet och visa anordningar! Tänk, om världen fick skåda, huru de kristna fabrikörerna och stora industriidkarna låto företagets vinst rikligen komma arbetarna till del, så att det blev allmänt känt, att inga arbetare hade det så bra, som hos de kristna. Eget, skuldfritt hem på landet borde bli varje ordentlig arbetares del på gamla dagar. Må folket besitta jorden — det var visserligen Guds ursprungliga mening med jorden! Den jordhopning på ett fåtal händer, som nu äger rum, är en *sannskyldig olycka för varje land*!

Inga olyckliga, kropps- och själsförstörande strejker skulle förekomma inom sådana industrisamhällen, där en verkligt kristlig social anda härskade, där ett verkligt samarbete för tillvaron ägde rum.

Det är egoismen, de rikas omätliga och brottsliga egoism, som manat fram socialismen och anarkismen! Ja, penningväldets tyranni i världen är över all beskrivning hemskt. Det håller millioner och åter millioner människor andligen och kroppsligen fjättrade. Tack vare det strama penningväldet sucka millioner människor under de falska religionernas herravälde. Skulle icke de snart 2000 år, som kristendomen varit till på jorden, alla hedningar ha hunnit med att bli delaktiga av evangeliets ljus? Jo, förvisso. Den allmänna fattigdomen är det förfärande hinder för Guds trons anammande. Människor får inga eller förvända begrepp om Guds godhet! Det är guldkalven, som förhindrat evangeliet segertåg genom världen! Tack vare de kristna millionärernas bundna och ängsligt förvarade penningar träla och vändas millioner människor därute i Indien, China, Afrika o. s. v. under mer eller mindre sataniska religionssystem.

En påse Midnattsrop!

Midnattsropets prenumeranter har säkert märkt att tidningen numera skickas i påse.

Posten har i sin distribution angett regler om att tidningar numera inte får skickas utan emballage. Vid sorteringen kan brev av misstag hamna inne bland tidningens sidor, komma till en helt annan ort än destinerat och förseenas flera gånger.

Men användandet av påse innebär också att MR:s distribution lättare kan anpassa sig efter postens regler för distribution. Detta underlättar postens arbete och dyrbar tid vinnas.

Rune Lund, själv anställd på posten och dessutom en av de ansvariga för MR:s distribution förklarar:

— Jag har själv i mitt arbete sett hur mycket det nya distributionssystemet underlättat och besparat tid på postanstalterna. Här i Stockholm kunde tidningen utdelas redan på morgonen efter det vi gjort vår del av arbetet kvällen innan.

— Dessutom kommer tidningen fram i ett bättre skick också. Prenumeranterna får en hel och fin tidning i sin hand att börja läsa.

FRÅN OSS HAR DE UTGÅTT

är en gud för de levande. Han önskar att vi ska leva. Formalismen stryper andelivet. Det finns kristna människor som har urholkat innehållet, men sitter kvar och benhårt håller i formen. De vill inte mista formerna, för då förlorar de tryggheten och säkerheten. En mångårig tradition. Vi vet hur ett pingstmöte ska vara. Hur ett maratonmöte och en luthersk gudstjänst ska vara. Vi behöver inte vara rädda för att det ska komma in några överraskningsmoment som skapar rörelse.

Det finns många typer av surdeg. Fari-seernas, saduceernas, Herodes' och formalismens och materialismens surdeg, toleransens surdeg. Herren har sagt att vi ska hålla högtid eftersom vi är en högtidsfirande församling. Vi ska hålla högtid med osyrat bröd.

Inte honung — men salt

Men inte heller honung fick vara med vid spisoffret. Här är nog största problemet. Vi har nog så mycket moralisk indignation inom oss att vi kan resa oss upp i protest emot all surdeg. Men honung är genast svårare. När det gäller surdeg är det fråga om att ta avstånd ifrån någonting som ligger utanför oss. Honung i det här sammanhanget är att vara sig själv eller andra till behag. Icke surdeg eller honung, men *salt* skulle det vara. Här tror jag de flesta stupar. I Galaterbrevet läser vi om att vara människor till behag, eller Kristi tjänare.

Låt oss "krossa den skändlige", det är guldkalven och den falska kristendom, som han fört med sig. Först då kunna vi verkligen missionera. När de kristna upphöra att lyfta svärdet mot sina medmänniskor och fiender, när de upphöra förgifta "hedningarna" med sprit och visa, att de ära äktenskapet, samt när de renat sig från katolska vidskepelser och från protestantisk lösaktighet såväl som från "protestantiskt", modernt fritänkeri, *först då skola de bliva mogna att missionera bland hedningarna!* Må de själva befria sig från faderneärvd hedendom, innan de må söka utdriva de hedniska folkens gamla gudar!

Ur Kristendomen och Penningväldet
(Ett ord till de rika och ett ord till de fattiga i samhällsfrågan)
Av Dr Oscar E. Nyström
N. P. Pehrsons förlag 1908

Det är omöjligt att vara båda delarna. Det handlar om ditt förhållande till mor, far, syster, bror, hustru, barn, man. Vi väljer honung i stället för salt; vi vill vinna människor, våra närmaste. Så blandar vi upp offret med honung. Det finns människor som har sagt ja till Jesus hundratals gånger, men ändå inte rört sig ur fläcken därför att när de skulle tillverka offret blandade de in något som inte hörde till ett ovidkommande hänsynstagande, en naturlig känsla. Och denna naturliga känsla är så oerhört dominerande, att vi kan hindra varandra.

Vid ett tillfälle stod Jesu moder och hans broder utanför och ville tala med honom. De borde väl ha haft företrädare om någon. Det var fullt med människor där. Han borde väl ha banat väg och ordnat häck så att de hade kommit in. Men när budet kom: "Se din mor och dina bröder står utanför", då ser han på folket: "Vem är min mor, vilka är mina bröder?" De är de som gör min himmelske faders vilja. Det finns ett område där man inte kan släppa in någon annan och ta emot direktiv eller ens råd hur välmenande de än är, utan måste säga till den mest välmenande: "Vik hädan satan!" Vi kan i månader och år veta vad som är fel. Jag borde bli en mera brinnande kristen, jag borde bli mer helöverlåtten, jag borde tjäna Gud, jag borde överlämna mig åt honom. Vi har en manande känsla att vi borde. Så fort vi ska sätta oss i rörelse, kommer välmenande, goda människor som vi har både respekt och känsla för, och som vi är bundna till på det ena eller andra sättet. Det är make eller maka, svär- och morföräldrar, mormor och farmor som vill se till att son och dotter inte får lida. De är rädda för att vi ska komma i kamp och strid. De vill rädda oss undan svårigheter. Vi kan vara med hela processen ända fram till offerstadiet. Vi säger nej till surdegen — och så blandar vi in honung, och offret är förstört.

Det finns ett steg som ingen annan än du kan ta. Det är att ge sig ut i ingenting, på trons äventyr. Ibland har du inte ens ett föredöme. Du kan inte se på eller ens rådgöra med en människa. Men det finns en som har gått hela vägen, och det är Jesus. Din tjänst inför honom kan du aldrig suspendera på någon annan eller göra något annat i stället. Innan världens grund var lagd utvaldes vi och Gud bestämde oss innan vi föddes till tjänst, tillbedjan och helgelse. Han vill ingenting annat än att det ska lyckas, och om det misslyckas, beror det på att vi själva medvetet går ut ur Guds vilja. Vi blir då sittande med våra sorger och bedrövelser som så småningom kommer.

Saltväckelse

I Lukas 14:34—35 läser vi: "Så är ju saltet en god sak, men om till och med saltet mister sin sälta, varmed skall man då återställa dess kraft? Varken för jorden eller

för gödselhögen är det tjänligt; man kastar ut det. Den som har öron till att höra, han höre."

Saltet som skulle användas på altaret har blivit så förstört att det duger till vare sig jorden eller gödselhögen. Saltet talar om vår tillbedjan och tjänst inför Gud. Fungerar inte den tjänsten, så kan vi inte försöka förbättra jorden i politik och kultur. Vi ska inte heller försöka att hejda någon process på gödselhögen.

Vi behöver inte honung och ljuvliga tider. Låt oss be om sanningens ljus från helgedomen, om nåd och sanning. Inte ljuvliga, stämningsmättade möten, men förlösande och befriande kraft så vi kommer loss ur vannmakten och oss själva, till att på ett apostoliskt vis tjäna Jesus i tillbedjan och ära honom med våra gärningar.

När det ursprungliga, levande som var med i förstene och hör till spisoffret gått förlorat, då börjar vi förbättra omgivningen: Jorden och gödselhögen. Vi kan inte sanera gödselhögen eller reformera jorden, men vi ska avskilja oss för hans räkning. Då blir det kraft i saltet, och den levande församlingen kommer att vara en fördämning emot ondskan och ett medel till att skaror kan orientera sig till frälsning.

Hur många vill vara med om väckelse av den karaktären? Saltväckelse — inte sockerväckelse med gospelsångare och underhållning med smekande förkunnelse; inte surdeg- och honungsväckelse, utan förkrosselse- och saltväckelse.

Till saltet skulle man lägga rökelse. Rökelsens väldoft befrias genom elden. Allt skulle förbrännas på offeraltaret. Det finns ett lidande för rättfärdighetens skull som är oerhört hälsosamt, för då vi lider för rättfärdighetens skull kommer rökelsen att stiga upp ur vårt inre väsen. Det handlar om tillbedjan, tjänst och överlåtelse. Vi ska se till att vi bevarar oss i den första kärlekens förtroliga umgänge med Jesus, så att vi inte blir offer för villfarelsens makt, utan kan tjäna honom.

Vi kan inte leva utan att äta och sova. Och på samma sätt vi finner det naturligt att umgås med vår familj, så måste vi vårda gemenskapen med den andliga familjen. Annars kommer vi så småningom bort ifrån den.

Det finns inget arbete som är så betydelsefullt att det går före tjänsten i Guds rike. Jesus har gett oss radikal undervisning: "Söken först Guds rike och hans rättfärdighet, så skall också allt detta andra tillfalla eder". Inta rätta attityder till Guds verk, så kommer allt det andra att ordna sig. Många är så upptagna att de inte har tid att följa med när Jesus kommer. De har för mycket att göra och de kommer att få hålla på med det. Låt oss alla komma i tjänst för Jesus så att människor genom oss möter rökelse — och salt-Jesus, och blir räddade för himlen. □

Oxdragarsång i Svenska kyrkan

Häromdagen kom ett brev till redaktionen. Det var Elisabeth Björklund från Älväng-
en som skickade över ett svar som hon fått
från det kyrkliga bokförlaget Verbum.

Verbum har givit ut två sångsamlingar
"Tillsammans" och "Mera tillsammans",
tänkta att användas vid ungdomsverksam-
heten bland kyrkans ungdom. Kyrkans
ungdom sjunger ofta andliga sånger. När
man öppnar deras sångbok och börjar
bläddra i den upptäcker man dock även en
hel rad med profana sånger såsom Fritjof
och Carmencita och Oxdragarsång av
Evert Taube, Ta av dej skorna av Povel
Ramel och Yesterday av Beatles m. m.

Elisabeth Björklund skrev och frågade
förlaget, varför de har sådana sånger i
sina samlingar. Här kan ni läsa svaret.

arbetet.

*Både "Tillsammans" och "Mera till-
sammans" har kommit till i nära sam-
arbete med personer i ansvarig ställning
inom Riksförbundet Kyrklig Ungdom, och
den framgång, som samlingarna fått, vitt-
nar om att de motsvarar ett stort behov.
Den kritik Ni framför har faktiskt inte ti-
digare framförts, vare sig i brev eller i
recensioner.*

*Jag säger inte detta för att bemöta
Eder kritik men för att framhålla hur oli-
ka man ser på de frågor det här gäller
inom olika kretsar och i olika generatio-
ner inom kyrkan.*

Med bästa hälsningar
AB VERBUM
Bo Runmark

*Jag har full förståelse för Eder reaktion
inför det faktum, att samlingarna "Till-
sammans" och "Mera tillsammans" in-
nehåller åtskilliga profana sånger, som
inte har något direkt samband med kyrk-
lig verksamhet. Man kan helt viss begära,
att en kyrklig ungdomssångbok allt ige-
nom skall vara präglad av det kristna
budskapet, lika väl som den vid gudstjäns-
ten använda psalmboken.*

*Emellertid ser man alltmera på dessa
frågor på annat sätt. Framför allt en yng-
re generation lägger vikt vid att det reli-
giösa inte isoleras från andra sidor av
människolivet och att t. ex. en sund glädje
över hela skapelsen skall odlas i ungdoms-*

Så här kommenterar Elisabeth Björklund.

*"Är det inte förskräckligt?! De vill alltså
att vi skall gå på krogen, dansa tango,
sjunga sommarminnen, ta av oss skorna (i
kyrkan?) och känna det skönt, sjunga kär-
leksvisor till våra (tillfälliga?!) sällskap,
dyrka vinden som en gud, bli katoliker
o. s. v. o. s. v.*

*Gud hjälpe oss att vi inte bara 'jamar'
med, utan verkligen står för Jesus i denna
tidsålder. Att vi kämpar emot allt vad synd
heter. För Jesus kommer snart! Och ska
han finna tro på jorden när han kommer??"*

*PS. Några bibelställen som passar in på
det ovan omskrivna: Jak. 4:4, 2 Tim.
3:1—5."*

PRESSTOPP

Fanatismen i Sverige

□ Till Umeåstudion samlades i veckan
en rad lärda och kloka herrar för att i TV-
programmet *Mot väggen* diskutera
Guds Barn och fanatismen bland religiö-
sa minoriteter i Sverige. Så gjorde också
alla utom Stanley Sjöberg, som tydligen
kommit till Umeå enbart för att avslöja
Maranata och i synnerhet Arne Imsen.

— Vi får inte vara för toleranta när vi
talar om de här grupperna, sade Stanley
Sjöberg.

Efter påhoppet inställer sig frågan

vem som i Sverige representerar den
verkligt farliga fanatismen.

— Får det gå till så här? frågade vi
Siewert Öholm efter sändningen.

— Ja, Arne Imsen betraktar vi som
offentlig person, löd svaret som alltså
kom från en producent på Sveriges
Radio-TV.

Angående de uttalanden som gjordes
av pastor Sjöberg i programmet ber vi
att få återkomma.

GUDS ORD I CENTRUM

ARNE IMSEN
besöker följande
platser

● **ÖRNSKÖLDSVIK**
6—8 mars

● **LILLHÄRDAL o.
IDRE**
9 mars

● **LIDKÖPING o.
LILLA EDET**
20—23 mars

● **GÖTEBORG**
9—13 april

● **STOCKHOLM**

Påskkonferensen
27—31 mars

Pingstkonferensen
17—19 maj

Sommarens
stora händelse

● **MALMKÖPING**
12—20 juli